



Joost en Dounia de Boer.

In Huis ten Haghe aan het Tournoiveld kan de Haagse chic tegenwoordig niet alleen vorstelijk eten en drinken, maar zijn in een niet-alledaagse beslotenheid ook de privacy en discretie gegarandeerd. Ook belangrijk: men dineert in dit Haagse huis op stand in kamers, niet in zalen. „Ik heb het nooit over zalen.”

‘VOOR EEN
HEIDAG GAAT MEN
TEGENWOORDIG
NAAR DE
RESIDENTIE’

In de behaaglijke melancholie van Couperus

Een vurig verlangen wellicht nog naar Couperiaanse romantiek? Naar de behaaglijke melancholie uit de tijd dat de avonden in mooi 's-Gravenhage nog als een onafgebroken reeks van diners en soirees voortgleden en de dames, en grande toilette, en de heren, in rok, elkaar inviteerden op oesters en champagne dat het een lieve lust was? Welnu, schrijd dan Huis ten Haghe aan het Tournoiveld binnen, het negentiende-eeuwse monumentale pand (1855) met uitzicht over het Lange Voorhout, daar waar de tafels glinsteren van damast en de serveersters met overgave rondgaan met een zilveren blad vol glazen wijn en sandwiches en met porseleinen schelpen vol gebakjes.

Als het buiten koud is en de wind guur blaast, is het huiselijk en warm in Huis ten Haghe, in het Haagse huis op stand van Joost en Dounia de Boer, waar de Haagse chic niet alleen vorstelijk kan eten en drinken, maar waar in een niet-alledaagse beslotenheid privacy en discretie als vanzelfsprekend zijn gegarandeerd. „In zo'n inspirerende omgeving ontstaat iets. De gastheer waant zich bij ons nog echt gastheer. Het is de huiselijkheid die hij buitengewoon apprecieert.”

Eminent gastheerschap is van betekenis, weet Joost de Boer. „De grootste eer die je, bijvoorbeeld, een Chinees kunt geven, is hem niet uit te nodigen in een restaurant of in een hotel, maar gewoon bij je thuis. Ik heb eens de ontvangst moeten regelen van een Chinese minister die hier in Den Haag op staatsbezoek was bij een Nederlandse CEO thuis. Dan moet je weten dat het protocol nauw luistert bij de Chinezen. Ze willen niets rauw eten, bij elke gang moet gekookte witte rijst en ze willen geen witte bloemen op tafel.”

De Boer kent z'n clientèle in Den Haag en omgeving: ministers, ambassadeurs, diplomaten, captains of industry, belangrijke mensen, minder belangrijke mensen ook. In Huis ten Haghe worden ze allen met gedistingeerde weelde bediend. „Het is vanzelfsprekend dat

wij van tevoren informeren naar de specifieke wensen van de gastheer en zijn gasten. Wenst men een ronde tafel, dan krijgt men een ronde tafel. Ik heb geen wijnkaart, wel een goede huiswijn. Wenst men een mooie Bordeaux uit 2005, dan ga ik daarnaar op zoek. De Haagse chic houdt van kwaliteit. Patisserie is eveneens belangrijk. Ik weet dat. Bij vergaderingen 's morgens zorg ik altijd voor taart, taartjes of zelfgemaakte eclairs op tafel en na afloop van een diner, bij de koffie, presenteer ik meestal crèmes pâtisseries, zelfgemaakte soesjes gevuld met gele room. Ook belangrijk: men dineert in Huis ten Haghe in kamers, niet in zalen. Ik heb het nooit over zalen.”

Wie in Huis ten Haghe eet, eet op stand. De Boer: „Het geeft mij voldoening om mensen stijlvol en sfeervol van dienst te kunnen zijn. In de beslotenheid die wij bieden, kan ik al mijn aandacht richten op die ene groep in plaats van mijn aandacht te moeten verdelen over tien tafeltjes. Daarnaast krijg ik bijna altijd uitsluitend interessante mensen over de vloer. Particulieren komen als ze iets te vieren hebben en zakenmensen kiezen voor een overleg of vergadering vaak voor een gelegenheid als de onze, eerder dan voor kantoor of een restaurant waar ze bang zijn om met elkaar gezien te worden, bang ook dat anderen dan iets van hun gesprekken opvangen.”

Joost de Boer ontvangt in Huis ten Haghe kleine gezelschappen, grote gezelschappen. „Een mooi diner voor 26 personen maakt mij gelukkig als ik zie dat de mensen het op zo'n avond helemaal naar hun zin hebben. Het voordeel van Huis ten Haghe is het kleinschalige en intieme karakter. Huis ten Haghe van Joost en Dounia de Boer is sinds het voorjaar van 2015 geopend voor bestuursvergaderingen, afscheidsdiners, huwelijksrecepties, culturele ontvangsten, condoleances. „Maar ook voor een gezellige lunch van een damesclubje uit Wassenaar. En zelfs voor een zogenaamde heidag. Men gaat tegenwoordig niet meer naar de Veluwe, maar naar de Residentie, voor een heidag in Huis ten Haghe.”